

80. rocznica dzieła Louisa Evena

Alain Pilote

75 lat dwumiesięcznika VERS DEMAIN

15 lat polskiego wydania MICHAELA

Dom św. Michała w Rougemont, od 1962 roku siedziba główna pracy Louisa Evena

To było 80 lat temu, w 1934 roku, kiedy Louis Even natknął się na teksty szkockiego inżyniera Clifforda Hugh Douglasa, a jak wyjaśnił później, było to światło na jego drodze, które zmieniło jego życie na zawsze. Pięć lat później, w 1939 roku wraz z Gilberte Côté założył czasopismo w języku francuskim pod tytułem **VERS DEMAIN** (w dosłownym tłumaczeniu: *W kierunku jutra*, ku lepszej przyszłości), aby ludzie poznali to światło. W 2014 roku obchodzimy jego 75-lecie. Wersja w języku angielskim, pod tytułem **MICHAEL**, została założona w 1953 roku. Wersja polska **MICHAELA** istnieje od 1999 roku (we wrześniu 2014 r. mija 15 lat od ukazania się pierwszego polskiego numeru MICHAELA), a hiszpańska **SAN MIGUEL** od 2003 roku.

Trafiając na to pismo po raz pierwszy, po przeczytaniu nagłówek natychmiast zorientujecie się, że nie poda wam ono ostatnich wyników baseballa ani wiadomości na temat trzeciego rozwodu lub czwartego małżeństwa jakiejś gwiazdy z Hollywood, ostatnich napadów, morderstw lub wypadków samochodowych na waszym terenie. Nie znajdziecie też w tym piśmie reklam sklepów czy super i hipermarketów.

Od razu, na pierwszy rzut oka, zorientujecie się, że pismo to zajmuje się zagadnieniami pieniądza, ale także zawiera artykuły religijne. Cel pisma jest bardzo prosty: promować rozwój lepszego świata przez wprowadzenie zasad chrześcijaństwa w życie społeczeństw, szczególnie w dziedzinie ekonomii. Pismo to potępia wszystko, co sprzeciwia się zasadom chrześcijaństwa lub zagraża porządkowi społecznemu.

Nazwa pisma **MICHAEL** pochodzi od imienia św. Michała Archaniola, przywódcy aniołów, którzy pokonali zbuntowaną część aniołów z szatanem na czele. Święty Michał jest Archaniołem sprawiedliwości społecznej, który reprezentuje zwycięstwo dobra nad złem. Znaczy to także, że apostołowie rozprowadzający to pismo, „Pielgrzymi św. Michała”, walczą zainspirowani duchem sprawiedliwości chrześcijańskiej. Co więcej, redakcja tego pisma mieści się w Rougemont, w Quebecu (Kanada), a nazwa parafii w tym miasteczku nosi również imię św. Michała.

Niektórzy mogą zapytać, dlaczego **MICHAEL** zawsze porusza zagadnienie pieniędzy. Louis Even, założyciel tego pisma, pisał: „**Dzieje się tak dlatego, że**

każdy problem ekonomiczny i prawie każdy problem polityczny jest przede wszystkim problemem pieniężnym. Nigdy nie twierdzimy, że sprawa pieniędzy jest jedynym problemem do rozwiązania albo jedynym, którym należy się zajmować. Nie twierdzimy nawet, że jest problemem największej wagi, ale jest z pewnością problemem najpilniejszym do rozwiązania, ponieważ wszystkie inne zagadnienia rozbijają się o problem pieniędzy”.

Rozważcie wszystkie inne problemy dotyczące społeczeństwa i zobaczycie, że prawie wszystkie praktycznie związane są z pieniędzmi: rządy próbujące zredukować swoje deficyty i długi przez obcinanie programów społecznych i zwiększanie podatków, rodziny, które nie mogą związać końca z końcem, zabijanie nienarodzonych dzieci, ponieważ rodzice nie są w stanie wyżywić następnych członków rodziny, sprzedaż pornografii i eksploataowanie osoby ludzkiej, aby zarobić nieco więcej, zanieczyszczenie środowiska, byle tylko podtrzymać niskie koszty produkcji, itp.

To właśnie dla tych powodów Louis Even postanowił w 1934 r. rozpowszechnić doktrynę Kredytu Społecznego – zbiór zasad i propozycji finansowych, które zostały przedstawione po raz pierwszy w 1918 r. przez szkockiego inżyniera Clifforda Hugh Douglasa, dla rozwiązania problemu chronicznego braku siły nabywczej w rękach konsumentów. Pojęcie „kredyt społeczny” oznacza pieniądze społeczne lub pieniądze narodowe, pieniądze wyemitowane przez społeczeństwo, w przeciwieństwie do obecnych pieniędzy, które są „kredytem bankowym”, pieniędzmi wyemitowanymi przez banki.

Kiedy Louis Even odkrył wspaniałe światło Kredytu Społecznego w 1934 r., natychmiast zrozumiał, że rozwiązanie to byłoby wprowadzeniem chrześcijańskich zasad sprawiedliwości społecznej do ekonomii, szczególnie tych związanych z prawem wszystkich do korzystania z dóbr materialnych i dystrybucji chleba powszedniego dla wszystkich poprzez rozdział dywidendy społecznej dla każdego z ludzi.

Co więcej, słowa „kredyt społeczny” definiują także to, co łączy społeczeństwo („kredyt” jest innym określeniem „wiary” lub „zaufania”) – wspólne zaufanie lub wzajemna wiara w siebie, co pozwala na wymianę dóbr i swobodne poruszanie się bez obawy, że się będzie zaatakowanym na ulicy lub obrabowanym przez bliźniego. Bez szacunku dla porządku moralnego – innymi słowy, bez religii – życie w społeczeństwie jest niemożliwe; zamiast tego istnieje nieporządek, rewolucja i anarchia.

Cele *MICHAELA* są klarownie przedstawione na trzeciej stronie każdego wydania, zaraz poniżej logo. W pierwszym akapicie można przeczytać: „Pismo patriotów katolickich dla Królestwa Jezusa i Maryi w duszach rodzin i narodów”, a w drugim: „Dla sprawiedliwości społecznej przez ekonomię Kredytu Społecznego w zgodzie z nauką Kościoła Katolickiego i nie przez partie polityczne”. To znaczy między innymi, że filozofia Kredytu Społecznego, do której tu się odnosimy nie ma nic wspólnego z partiami politycznymi, nawet tzw. „partiami kredytu społecznego”, lecz jest po prostu reformą ekonomiczną, która może być wprowadzona przez każdą partię u władzy.

Filozofia Kredytu Społecznego reprezentuje nową

koncepcję ekonomii, więc nie zniechęcajcie się, jeżeli nie zrozumiecie wszystkiego po przeczytaniu jednego artykułu. Im więcej będziecie studiowali filozofię Kredytu Społecznego i czytali na jego temat, tym bardziej będziecie go rozumieli. Dobrą metodą jest przechowywanie wszystkich poprzednich numerów, co robi wielu naszych Czytelników, i czytanie ich od czasu do czasu na nowo, ponieważ artykuły Louisa Evena pozostają zawsze aktualne.

Kto stoi za tym pismem?

Louis Even urodził się 23 marca 1885 r. w Montfort-sur-Meu, 30 km na zachód od Rennes w Bretanii, we Francji. Został ochrzczony imionami Louis Marie na cześć św. Ludwika Marii Grignon de Montfort, wielkiego apostoła nabożeństwa do Maryi, który również urodził się w Montfort-sur-Meu w 1673 roku. Od tego znakomitego patrona Louis Even odziedziczył swoje wielkie nabożeństwo do Maryi.

Louis Even pochodził z wyjątkowej rodziny; był czternastym spośród szesnastorga dzieci. Sześcioro spośród jego braci i sióstr znalazło się w zgromadzeniach zakonnych, a on sam został w wieku 17 lat Bratem Chrześcijańskiego Kształcenia. Louis Even przybył do Kanady w 1903 r., kiedy zakonnicy zostali wygnani z Francji przez antyklerykalny rząd. Uczył w Montanie w USA, potem w rejonie Montrealu do roku 1920, kiedy w wieku 35 lat został zwolniony ze swoich ślubów, ponieważ stracił słuch i nie mógł dłużej uczyć. (W tym czasie nie było jeszcze aparatów słuchowych.)

Lecz Bóg miał Swoje plany związane z Louisem Evenem, który miał się stać założycielem unikalnego w skali światowej Dzieła, „Pielgrzymów św. Michała”, żeby przezwyciężyć dyktaturę finansową. Louis Even zmarł 27 września 1974 r. Gilberte Côté-Mercier kontynuowała jego pracę jako dyrektor i redaktor naczelna do 2002 r., do swojej śmierci. Od tamtej pory wspólnota kierowana jest przez panią Therese Tardif, która obchodzi swoje 60-lecie apostołstwa, jako pełnoetatowy Pielgrzym św. Michała.

Od samego początku dołączało do nich coraz więcej apostołów i cały ruch apostołów zwanych „Pielgrzymami św. Michała” został zorganizowany w celu rozpowszechniania tego pisma, żeby wiedza o Kredycie Społecznym szerzyła się coraz bardziej, tak daleko jak to możliwe, nie tylko w Kanadzie, ale w możliwie największej ilości krajów. Apostołowie ci zbierają prenumeraty tego pisma, poprzez organizowanie i prowadzenie różnego rodzaju spotkań i konferencji, chodzenie od drzwi do drzwi i odwiedzanie rodzin, a można ich rozpoznać po białych beretach, które noszą.

Dom Niepokalanej, gdzie odbywają się comiesięczne spotkania Pielgrzymów św. Michała. Jest to również miejsce zamieszkania mężczyzn, pełnoetatowych pielgrzymów.

dał pozwolenie na obecność Najświętszego Sakramentu w ich kaplicach w dwóch domach. W 1976 roku biskup Sanschagrín osobiście przybył do kaplicy w Domu Niepokalanej, ażeby celebrować tu pierwszą Mszę Świętą.

Zapotrzebowanie na apostołów

Zauważycie w końcu także, że pismo kładzie duży nacisk na pracę apostołską i znajdowanie nowych prenumeratorów w celu przekazania naszej wiedzy nowym ludziom. W naszym piśmie gratulujemy np. ludziom, którzy znaleźli wielu nowych subskrybentów, a także tym, którzy rozdali dużą ilość bezpłatnych egzemplarzy pisma. A to dlatego, że zasady Kredytu Społecznego mogą być wprowadzone jedynie poprzez edukację ludzi. Chodzi o ukształtowanie ludzkiej opinii, wystarczająco mocnej, żeby rządzący bez względu na to, do której partii należą, nie mieli innego wyboru, jak wprowadzenie tych zasad w życie. Siła międzynarodowej finansjery leży w ignorancji ludzi i finansjera straci tę swoją siłę jedynie wówczas, gdy ludzie poznają jej oszustwo.

Każdy czytający w tej chwili ten artykuł może zostać apostołem MICHAELA. W rzeczywistości wszyscy nasi Czytelnicy są zaproszeni do rozpowszechniania prenumeraty naszego pisma i do dystrybucji naszych wydań skrótowych na swoich terenach. Wy, którzy lubicie MICHAELA jesteście przekonani, że każdy powinien otrzymywać to pismo, ale prawdopodobnie nikomu nie zasugerowaliście, żeby je zaprenumerował. Czy kiedykolwiek pomyśleliście, że gdyby każdy czytelnik MICHAELA tak czynił, pismo musiałoby zakończyć swoją działalność? Za przekonanie innych ludzi do prenumeraty tego pisma odpowiada nie tylko kilku apostołów, którzy poświęcają się przez całe lata: jest to również odpowiedzialność wszystkich, którzy odnaleźli wielkie światło w MICHAELU lub, innymi słowy, wszystkich Czytelników naszego pisma.

Clifford Hugh Douglas powiedział kiedyś, że nie ma znaczenia ilość ludzi, którzy znają Kredyt Społeczny, ale ilość ludzi, którzy gotowi są coś z tą wiedzą zrobić. Tak więc i dla Ciebie jest miejsce w tej bitwie o większą sprawiedliwość: możesz poprzestać na pozostaniu jedynie widzem, który odnosi się życzliwie do tych idei lub możesz stać się aktywnym uczestnikiem, który czyni dodatkowy wysiłek w celu przekazania wiedzy o tych ideach innym ludziom. Przychodź na nasze spotkania, zachęcaj innych do prenumeraty i rozprowadzaj bezpłatne egzemplarze naszego pisma. Możesz przyczynić się do zwycięstwa w tej bitwie, więc pomyśl o tym... i zacznij działać! Mamy nadzieję, że się wkrótce do nas odezwiesz!

Alain Pilote

▶▶ Wszystko jest robione dobrowolnie i nikt nie otrzymuje żadnego wynagrodzenia. Oprócz setek apostołów lokalnych, którzy poświęcają cały swój wolny czas na zbieranie prenumeraty, jest rdzeń apostołów pracujących na pełny etat, którzy mieszkają w naszej głównej siedzibie w Rougemont. Ich życie jest bardzo podobne do życia wspólnot religijnych. Jediną różnicą jest to, że nasi pełnoetatowi Pielgrzymi nie składają ślubów, każdy, on czy ona, decyduje o ilości lat, które chce poświęcić – niektórzy oddają kilka lat, inni całe swoje życie. Panie mieszkają w domu św. Michała, zbudowanym w 1962 roku, a mężczyźni żyją w Domu Niepokalanej, wybudowanym w roku 1975, gdzie odbywają się nasze comiesięczne spotkania, seminaria naukowe i coroczne międzynarodowe Kongresy. Oprócz czasopisma, nasi Pielgrzymi rozprowadzają również wśród ludności za darmo miliony egzemplarzy bezpłatnych, edukacyjnych wydań naszego pisma.

Nadmieniamy, że „Pielgrzymi św. Michała” lub „Białe Berety”, nie są kultem ani sektą; nie wynaleźli żadnej nowej religii: są wyznania rzymsko-katolickiego i pozostają lojalni w stosunku do całego nauczania wszystkich Papieży (Magisterium), z obecnym papieżem Franciszkiem włącznie. Każdego dnia uczęszczają na Mszę św., a w 1970 roku biskup Albert Sanschagrín, który był ich biskupem diecezjalnym, diecezji St. Hyacinthe (św. Jacka), wy-

